VISU ZEMJU PROLETĀRIESI, SAVIENOJIETIES!

ĻENIŅA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada aprīļa. Maksā 3 kap.

OTRDIEN, 1986. GADA 18. NOVEMBRI Nr. 137 (5521)

Tehnikas remontā — tempus un kvalitāti!

Izmantojot lietderīgi katru dienu

Rajonā sākušās skates, kurās vērtē lauksaimniecības tehnikas sagatavotību ziemai. Kārtīgā saimniecībā pēc ražas novākšanas un rudens aršanas mehanizatori ieguva mēnesi laika tehnikas konservācijai. Kamēr pieturējās labs laiks, varēja strādāt ārā.

Kolhozā «Vārkava» katra diena tika izmantota lietderīgi. Viss lauksaimniecības inventārs novietots tehnikas glabāšanas laukumā uz paliktņiem, iekonservēts, nomalinītas nolietotās detaļas. Sējmašīnas, preses, kombaini, «E» tipa agregāti novietoti šķūņos uz paliktņiem. Tiek veikta to konservācija, uzsākts remonts.

13. novembrī skaitļi rādīja šādu ainu: no 14 kombainiem izremontēti 6, tehniskā gatavībā puse arklu, gandrīz visi kultivatori, 11 sējmašīnas no 17 esošajām.

Pēc grafika augsnes apstrādes tehniku paredzēts sagatavot līdz 8. martam, tomēr kolhoza galvenais inženieris Antons Znotiņš izsaka klusu cerību, ka to izdarīt pagūs jau līdz 1. janvārim.

Kolhozā uzsākts arī traktoru remonts.

ATTĒLOS:

—◆— viens no labākajiem kolhoza kombainieriem Viktors Ceveļevs patlaban beidz kombaina sakārtošanu un konserváciju;

—◆— mehanizators Nikolajs Kirilovs (no kreisās) krietni strādājis rudens aršanā, tagad pabeidz uzkabes inventāra remontu. (Attēlā viņš redzams sarunā ar kolhoza otrā ražošanas iecirkņa mehāniķi Bonifāciju Vaivodu);

—◆— Isakijam Stepanovam padodas darbs ar visu veidu augstražīgo tehniku — siena presi, linu un kartupeļu kombainiem. Pašlaik viņš iekonservē minerālmēslu sējmašīnu (apakšējais attēls).

J. SILICKA teksts un foto

Aktualitāte

Enerģiskāk jāgatavojas pavasara sējai

Informācija

par sēklu kvalitāti līdz 14. novembrim (pēc rajona sēklu inspekcijas ziņām procentos)

Saimniecība	Graudaugu sēkla: I un II klases	Graudaugu sēkla: tajā skaitā I klases	Kondicionēta ilggadīgo zālāju sēkla
K. Marksa	110	77	36
«Sīļukalns»	108	—	—
Dzeržinska	94	18	—
«Zelta vārpa»	89	64	18
M. Gorkija	70	22	54
Aglonas p. s.	69	20	62
«Sark. ausma»	64	52	235
Rudzātu p. s.	61	22	—
Ļeņina	60	18	34
Suvorova	47	29	33
«Dubna»	41	3	—
«Kr. Oktjabrj»	41	1	64
«Vārkava»	35	3	—
Raina	34	10	—
«Nākotne»	34	—	—
Oškalna	19	7	162
Rušonas p. s.	18	—	—
Kirova	17	—	20
«Rīts»	13	6	46
«Dzintars»	3	3	—
RAJONĀ	48,5	16,2	48,2

PSKP XXVII kongresā tika uzsvērts, ka lauksaimniekiem pastāvīgi jāpalielina labības ražošana. Graudi — mūsu zemes pārtikas un lopbarības fondu radīšanas pamats.

Ko pavasarī sēsim? Uz šo jautājumu nekavējoties jāatbild rajona saimniecību vadībai. Diemžēl pagaidām, kā tas redzams publicētajā informācijā, vairums rajona saimniecību maz darījušas sēklas krājumu sagatavošanā.

Kāpēc darbs šajā jomā kavējas? Rajona agrorūpnieciskās apvienības vadība lūdza attiecīgus paskaidrojumus Kirova kolhoza un kolhoza «Dzintars» atbildīgiem speciālistiem. Un dažādās variācijās nācās noklausīties žēlošanos, ka, lūk, trūkstot darbaroku, neesot iespējams izbrīvēt vajadzīgo skaitu cilvēku. Jāatzīst, ka šāds paskaidrojums nevienu nepārliecināja — pašreiz taču visi lielie lauku darbi beigušies, tāpēc drīzāk jau būtu jāgudro, kur un kā cilvēkus lietderīgi nodarbināt.

Reidos pa saimniecībām nācies vērot, ka graudu apstrāde norit gausi, it kā negribot — notiek garu garā pusdienu ēšana, uzpīpēšana. Nav jūtams īsts darba spars. Tāpēc ieteicams mazāk meklēt dažādus it kā attaisnojošus iemeslus, bet nopietnāk papūlēties darba organizācijas uzlabošanā un strādājošo disciplīnas nostiprināšanā. (Sacītais attiecas ne tikai uz diviem pieminētajiem kolhoziem.)

Rajona sēklu inspekcija konstatējusi, ka šogad graudiem ir salīdzinoši vāja dīgtspēja. Tāpēc diezgan daudzas tonnas graudu nevar uzskatīt par sēklu. Ko darīt? Rajona agrorūpnieciskās apvienības sēklkopības agronome Zenta Dūda iesaka likt lietā visai vienkāršu paņēmienu — graudus pavēdināt. Šāda, varētu sacīt, mākslīgā elpināšana nereti dod pozitīvus rezultātus. Tātad — graudus pavēdināt un pēc tam atkārtoti sūtīt paraugus dīgtspējas pārbaudei.

Visiem, īpaši jau vadītājiem, beidzot būtu jāsaprot, ka valsts kabata nav bezgalīgi liela, no tās nevar nemitīgi pagrābties gan naudu, gan sēklu. Kā jau ziņots, no valsts fondiem piešķirs sēklu šķirnes atjaunošanai. Par masveida sēju jārūpējas pašiem. Un šajā sakarā būtiski svarīgi jo ātrāk uzzināt, kas tad apcirknos ir. Lai pagūtu, ja tāda nepieciešamība rodas, sēklas krājumus papildināt.

Ko tad sēsim? Skaidra un pamatota atbilde uz šo jautājumu ik saimniecībai jādod līdz šī gada 1. decembrim. Maz laika? Jā, taču paši vien laiku esam zaudējuši. Kalendāru nekad neķķir atpakaļ. Un arī pavasaris mūsu miegainības dēļ nekavēsies.

Materiālu publicēšanai sagatavoja K. PRIEDĪTIS

PASŪTĪTĀJAM — SAIMNIECISKU TVĒRIENU

Celtniecības kompleksā pārkārtošanos un paātrinājumu! Šķiet, ka nu beidzot ir pēdējais laiks, kad šim uzdevumam ne vien jāaiziet līdz visa celtniecības konveijera darbinieku apziņai, bet arī jāizvērsas būtiskā darbībā. Par to tika runāts oktobrī notikušajā republikas partijas, padomju un saimnieciskā aktīva sanāksmē. Šoreiz uz atsevišķu piemēru bāzes aplūkosim tikai vienu jautājumu — kā mūsu rajonā veidojas pasūtītāju un darbuzņēmēju attiecības.

Kontrolē — nododamie objekti

Kolhozā «Nākotne» top dzīvojamā māja. Darbu ģeneráluzņēmējs ir rajona starpkolhozu celtniecības organizācija. Objekta nodošanas termiņš — šī gada ceturtais ceturksnis. Kad novembra pirmajā dekādē bijām būvlaukumā, nekas vēl neliecināja, ka darbi tuvotos beigām. Ģenādijs Škuratovs, kurš tur ir darbu vadītājs, lietpratīgi stāstīja par celtnieku tuvākajiem uzdevumiem un uzsvēra, ka viss būs paveikts laikā, ja vien...

Kas tad ir šis «ja vien»? Starpkolhozu celtniecības organizācija vaino pasūtītāju par to, ka jaunceļamā māja netiek kurināta. Tātad nepilda savu pusi darbuzņēmuma līgumā. Izrādās, ka tik kritiska un bezcerīga situācija tomēr nav. Jaunā katlu māja darbojas gan, taču vajadzīgo temperatūru apkures sistēmā sasniegt kā neizdodas, tā neizdodas. Piebildīšu, ka katlu māja nodota ekspluatācijā pagājušajā gadā un to būvēja neviens cits kā mūsu pašu starpkolhozu celtniecības organizācija. Jāsaka gan, ka pret celtniekiem šajā gadījumā no kolhoza puses pretenziju nebija — viss izdarīts, kā saka, mats matā pēc projekta dokumentācijas. Taču māja ir auksta. Visur rudenīgs mitrums. Līdz ar to pamatotas ir bažas, vai pietiekami kvalitatīvi savus pienākumus varēs izpildīt SCO apdarnieki.

Kopā ar specializētās pārvietojamās mehanizētās kolonnas priekšnieku Mihailu Garšnieku un kolhoza «Nākotne» priekšsēdētāja vietnieku Pēteri Spūli iepazīnāmies ar situāciju katlu mājā. Bet tikai pēc sarunas ar rajona agrorūpnieciskās apvienības kapitālās celtniecības nodaļas priekšnieku Vladimiru Haritonovu noskaidrojās, ka projektā paredzēts kurināt ar labas kvalitātes brūnoglēm, kas degšanas procesā dod spēcīgu liesmu un daudz siltuma. Taču kurināmais, ko redzējām pagalmā, vairāk atgādināja ogļu saslaukas. Gluži dabiski, ka tās kvēlo kurtuves dibenā, liesmas nesilda vis katlu, bet gan no ķieģeļiem būvētās kurtuves sienas.

Ko lai dara? Varbūt katlu māju pārbūvēt darbam ar šķidro kurināmo? Nereāli. Tāpat kā nereāli dabūt pēc projekta paredzētās kvalitatīvās ogles. Vēl var ieteikt pamēģināt kurināt ar malku... Vai arī steidzīgi visu pārbūvēt un pielāgot apstākļiem, kad jāiztiek ar mazāk kvalitatīvu kurināmo.

Tagad var gudrot, strīdēties un spriest, kā būtu labāk. Taču, manuprāt, vaina meklējama citur — esam atradinājušies domāt saimnieciski, domāt ar perspektīvu. Tagad var tikai grūtsirdīgi nopūsties, eh, ja būtu agrāk apķērušies...

Pārmetums par saimnieciskās domas kūtrumu nav attiecināms uz kolhozu «Nākotne» vien. Līdzīgas ainas, kad darbuzņēmēji izsaka visai pamatotas pretenzijas pret pasūtītājiem diemžēl nav retums. Lasītājiem jau bija dota iespēja iepazīties ar sarežģījumiem, kādi radās dzīvojamās mājas celtniecībā Suvorova kolhozā. Šis un tas iekavēts, šim un tam nav pievērsta pietiekama uzmanība un, lūk, rezultāts — ilgi nevarēja tikt galā ar gāzes ierīkošanu. Nepietiekama kontrole un uzmanība objektam tiek veltīta arī Rušonas padomju saimniecībā, kur starpkolhozu celtniecības organizācija būvē bērnudārzu. Protams, bez šī objekta direktoram un atbildīgajiem par celtniecību saimniecībā ir vēl milzums citu rūpju. Taču vienu gan gribētos: lai viss, ko ģenerāluzņēmējs gaida no pasūtītāja, tiktu izdarīts attiecīgajā secībā.

Šogad pieņemti vēl divi dokumenti, kam būs principiāla nozīme celtniecības attīstībā. To novitāte ir faktā, ka pašos pamatos izmainīsies pasūtītāju un darbuzņēmēju attiecības. Parasti ir tā, ka pasūtītāji neizpilda saistības, kurās paredzēts nododamajiem objektiem savlaicīgi piegādāt iekārtas un aparātus, veikt to regulēšanas darbus un apkalpojošā personāla komplektēšanu. Lūk, ja par savas katlu mājas spēju strādāt ar pilnu jaudu būtu padomājuši agrāk arī kolhozā «Nākotne», tur vairs nevajadzētu uztraukties, vai tikai celtnieki visu izdarīs līdz galam un labā kvalitātē, visbeidzot — vai tiks ievēroti nodošanas termiņi.

L. BIRZNIECE

ŠIS ĒRKŠĶAINAIS CEĻŠ NO „ES" LĪDZ „MĒS"

Brigādes darba organizācijas forma Līvānu stikla fabrikā: morāles aspekti

Par Lidijas Titovas brigādi tagad smalki zina visā Līvānu stikla fabrikā. Runā, pārspriež, vērtē, aizdomīgi rausta plecus un atzinīgi māj ar galvām... Bet varbūt apskauž? Jā, apskauž arī, taču pagaidām tikai tādēļ, ka algas sarakstos šīs brigādes locekļu uzvārdiem pretim kuplāki cipari ierakstīti. Un rodas iespaids, ka brigāde nez kāpēc izvirzīta privilegētā stāvoklī. Taču par šāda iespaida mānīgumu var pārliecināties, dziļāk ielūkojoties aizvadīto triju mēnešu notikumos.

Sākums bija tipisks. Ikviens jauns pasākums, kas krasi atšķiras no ierastības, nekad netiek uzņemts vienādi visā kolektīvā. Tikai daži patiesi ieinteresētie un attiecīgi ekonomiski sagatavotie kolektīva pārstāvji pārmaiņas uzņem atbilstoši to raksturam. Bet daļai strādnieku (tā bija arī Lidijas Titovas brigādē) vienkāršāk šķiet strādāt pa vecam, neiedziļinoties pārmaiņu pamatotībā un tās lielākoties uztverot kā nenopietnu spēlīti, kas interesē tikai vadību un strādniekus nemaz neskar.

Pagāja divi mēneši. Un tas, ka acīmredzama un reāla kļuva iespēja labāk nopelnīt, jau satrauca. Atmosfēra brigādē izmainījās, parādījās nemierīgas vēsmas. Brigādes sanāksmēs nu vairs nevaldīja miers, kad runā tikai vadītājs, bet pārējie klusē, jo viss šķiet skaidrs, jautājumu nav. Nu veidojās jau konkrēta saruna par to, kurš brigādē ir strādājis un kurš vairāk noslinkojis, bet tagad sašutis, ka maz nopelnījis.

Un tad gadījās, lūk, kas. Neskatoties uz to, ka trauku apstrādē dienas normas netika izpildītas un nekādi gatavās produkcijas kalni tādēļ nekrājās, iepakošana tomēr atpalika. Nekādus acīmredzamus iemeslus iekavēšanai nevarēja saskatīt (vienīgais iemesls varēja būt tas, ka daudz laika aizņēma eksportam paredzētās produkcijas iesaiņošana). Krājās tauki, krājās nervu saspringums strādniecēm. Un viens stingrs aizrādījums strādāt centīgāk bija par iemeslu klajai neapmierinātībai ar jauno darba organizācijas formu.

Tapa kolektīvs iesniegums stikla fabikas direktoram ar lūgumu atgriezties pie vecās darba organizācijas formas. Protams, tās nebija visas brigādes domas, jo ne jau kopējā sanāksmē tika nolemts izteikt savas pretenzijas. Un tie, kuri no iesnieguma parakstīšanas bija atteikušies, jau sen bija sapratuši un pārliecinājušies, ka biedru rīcība nav pareiza. Ka tieši stādājot pa jaunam brigāde ir ieguvēja. Un galvenokārt tajā ziņā, ka var vairāk nopelnīt (piemēram, oktobrī Titovas brigādes stādnieču vidējā alga bija par apmēram trīsdesmit rubļiem lielāka nekā citās brigādēs). Zināja gan, bet klusēja.

Kāpēc? Un kā vispār varēja rasties situācija, kad, šķiet, līdz šim tik saliedētā brigāde pēkšņi vairs nebija vienisprāt par savu galveno uzdevumu? Jautājumi ir svarīgi. Un atbildes uz tiem tika meklētas. Visnemierīgāk ap sirdi Lidijai Titovai, brigadierei, kura ar visu būtību ir pārliecināta, ka tikai brigādes darba organizācijas formai ir perspektīva, ka agrāk vai vēlāk tai pievienosies citas brigādes. Bija par ko padomāt arī otrā ceha priekšniekam Dmitrijam Terentjevam. Visbeidzot — Līvānu stikla fabrikas galvenajam inženierim Aleksandram Bičkovam, ar kura vistiešāko līdzdalību un palīdzību jauninājums ienāca cehā.

Atbilde ir skaidra — brigāde nebija morāli sagatavota lielajām pārmaiņām, arī jaunā darba apmaksas forma nebija kļuvusi par pārliecību (lai gan būtība bija izskaidrota ne vienu vien reizi, sak, cik padarīsi, tik arī saņemsi). Strauji paplašinājušās brigādes tiesības. Bet kā tās realizēt, to īsti neizprot ne strādnieki, ne brigādes padome. Šķiet, ka viena no pirmajām kļūdām bija tieši brigādes padomes ievēlēšana «pa vecam». Tas nozīmē, ka padomē cilvēkus izvirzīja pēc vecu vecā principa «ka tikai mani nē». Šāda metode vairs nav derīga, tā ir pat kaitīga. Padomē jāievēl cilvēki, kuri bauda pilnīgi visu kolektīva locekļu cieņu un uzticību.

Vajadzīga savstarpēja sapratšanās. Skaidrs, ka tādu stāvokli panākt nav vienkārši. Nav vienkārši tā iemesla dēļ, ka pārāk dziļi iesakņojušās bailes izraisīt konfliktu. Un tāpēc mīļā miera labad daudz kas tiek noklusēts. Strādnieks klusē un sevī domā, ka viņš tomēr strādā labāk par citiem. Taču savu taisnību pierādīt negrib.

Vai nav dīvaina situācija, ka cilvēks kaunas runāt par savu naudu? Ne jau par svešu, bet paša rokām un paša prātu nopelnītu naudu aizstāvēt un pierādīt vēl jāiemācās. Skaidrs, ka daudz vienkāršāk ir, kā saka, uz galviņām sadalīt. Ka tikai neviens nervus nebojātu...

Ir tādi stipri un droši cilvēki, kuri nebaidās atklātības, arī Lidijas Titovas brigādē. Kodols, ap kuru perspektīvā saliedēsies arī pārējie. Tikai pagaidām viņi vēl nav savu spēku apjautuši, kaut gan būtībā ir cieši pārliecināti: vienīgi ar pilnu atdevi strādājot, brigāde pierādīs jaunās darba organizācijas formas nepieciešamību fabrikā kopumā. Un tieši tāpēc nedrīkst aizmirst elementāru lietu — ik nepieciešamības gadījumā sanākt kopā un pašiem noskaidrot, kas traucēja sasniegt plānoto, nevis prasīt, lai ar to tiek galā meistars vai brigadieris.

Un vēl — skaidram jābūt arī tam, ka ne jau pēc vecajiem nopelniem tiks vērtēts tagadējais (sak, ja vienreiz esi ticis lielā viļņa galotnē, tad tevi arī tālāk nesīs).

Līvānu stikla fabrikai ir svarīgi uz vienas brigādes bāzes gūt informāciju par tām grūtībām, kas šajā ceļā sagaidīs pārējās brigādes, iespējams, ka informācija šoreiz nāk pārāk grūtā un sāpīgā ceļā. Taču ja kolektīvs savā garā ir stiprs, grūtības tikai saliedē, vai ne?

Oktobrī Lidijas Titovas brigāde plāna uzdevumus izpildīja ar uzviju. Strādniecēm labas algas, arī prēmijas. Un par to viņas droši vien apskauž. Taču tikai tad, kad apskaudīs par drosmi, par atklātību, godīgumu un nesamierināšanos ar trūkumiem, tikai tad varēs teikt, ka Lidijas Titovas brigāde ir uzvarējusi. Uzvarējusi un šajā ērkšķainajā un grūtajā ceļā no «es» līdz «mēs» aizsaukusi arī pārējos.

L. STRODE

Apbalvojumi veterāniem

Preiļu rajonā ar medaļu «Darba veterāns» apbalvoti:

PADOMJU SAIMNIECĪBAS «RUDZĀTI strādnieki Valentīna **Nīcgale**, Marija **Pūdniece**, Monika **Rusiņa**, Emīlija **Skutele**, Jānis **Šaraks**, traktorists Savva **Černobrovs**, autovadītājs Jānis **Baţarāks**, tehnike Janīna **Brūvere**, brigadiere Valentīna **Zaķe**, meistars Artūrs **Brūvers**, grāmatvedes Natālija **Brūvere** un Monika **Batarāga**, un agronoms Pēteris **Abarons**;

AGROFIRMAS «KRASNIJ OKTJABRJ» kolhoznieki Broņislava **Vilcāne**, Nina **Gvozdeva**, Veronika **Grebeža**, Aloizs **Klibais**, Veronika **Kozlova**, Anna **Krusta**, Hritinija **Pastare**, Raisa **Patrejeva**, Tekla **Reča**, Izidors **Rečs**, Lidija **Serkova**, Jekaterina **Skutele**, Aleksandrs **Terentjevs**, Matrjona **Terentjeva** un Jelizaveta **Fomina**;

LĪVĀNU STIKLA FABRIKAS strādnieki Marija **Antoņeviča**, Ivans **Boļšakovs**, Militejs **Jeremejevs**, Josifs **Žuks**, Dzidra **Ivanova**, Jānis **Ignatovs**, Viktors **Kivlenieks**, Anna **Kursīte**, Mihails **Kuzmins**, Vitālijs **Lejnieks**, Aleksandra **Lobastova**, Vladimirs **Lukins**, Ignatijs **Lukjanovs**, Valentīna **Rudzīte**, Valērijs **Fomičevs**, apkopēja Albīna **Bičkova**, tehnike Veneranda **Lāčplēse**, inspektore Tamāra **Šeinkmane**, arodkomitejas priekšsēdētāja Jolanta **Kozlova**, ekonomiste Gaida **Nilova**, vecākā ekonomiste Zinaida **Vitkovska** un vecākā inženiere Broņislava **Zīle**;

«LAUKTEHNIKAS» RAJONA APVIENĪBAS strādniece Zinaida **Lipska**, tehnikes Ksenija **Leumane** un Nadežda **Bordjugova**, brigadiere Lidija **Klevicka**, meistars Jāzeps **Soms**, noliktavas vadītāja Valentīna **Ruskule**, vecākā grāmatvede Emīlija **Nagle** un pārvaldnieka vietnieks Artemijs **Piskunovs**;

RAJONA CENTRĀLĀS SLIMNĪCAS registratore Olga **Mūrniece**, autovadītāis Aleksandrs **Fadejevs**, garāžas priekšnieks Jānis **Sondors** un galvenā ārsta vietniece Kazimira **Morāne**;

LĪVĀNU EKSPERIMENTĀLĀ MĀJU BŪVES KOMBINĀTA strādnieki Georgijs **Aţurjanovs**, Jānis **Blats**, Jānis **Veiţurs**, Mikolajs **Gadliausks**, Veronika **Grase**, Jānis **Grīnvalds**, Jūlija **Guseva**, Valentīna **Ivanova**, Jānis **Isajevs**, Olīva **Karkovska**, Valija **Klaviņa**, Marta **Klauža**, operatore Anna **Isajeva**, autovadītājs Jānis **Jačmenkins** un dienesta priekšniece Anna **Karnača**.

REPORTĀŽA

POLITISKĀS UN EKONOMISKĀS IZGLĪTĪBAS SISTĒMĀ

Teoriju saistot ar kolektīva praktiskajiem uzdevumiem

ATTĒLOS: propagandists V. Saiters; mācibu auditorijā.
O. DUBIŅINA un J. SILICKA foto

Propagandistam, PSKP biedram V. Šaiteram, kurš strādā par galveno inženieri Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta specializētajā pārvietojamajā mehanizētajā kolonnā, 1986. — 1987. mācību gadā ir uzticēts vadīt politisko nodarbību kursu «Ekonomiskās un sociālās attīstības paātrinājums — PSKP stratēģiskā līnija.» Aizvadītas nodarbības, kurās nolasītas lekcijas par pirmo tēmu «Divpadsmitā piecgade — mūsu zemes sociāli ekonomiskās attīstības kardinālā lūzuma piecgade». Klausītāji konspektēja mācību materiālus, saņēma pirmos uzdevumus teoretiskā materiāla apgūšanā un to saistīšanā ar kolektīva praktisko darbību. Par to bija runa arī kārtējās semināra nodarbībās, par kurām mēs piedāvājam jums šo reportāžu.

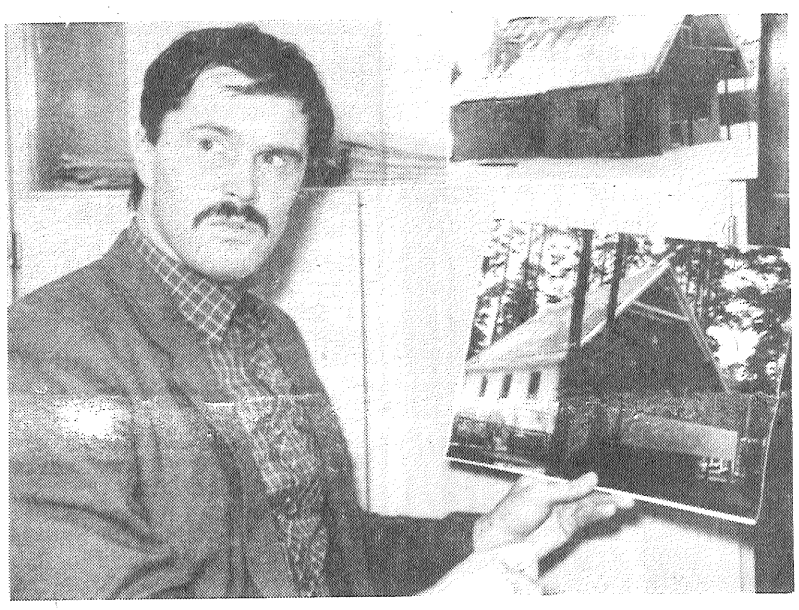

Propagandists:

— Tātad šodien semināra nodarbībās piedalās klausītāju vairākums, izņemot uz Černobiļu aizbraukušo celtņa vadītāju Jāzepu Brūveri un uz Rīgas rajonu komandētos Viktoru Terjajevu un Marjanu Karuli, kuri tur montēs Līvānu mājiņas. Pirms sākam, es gribu jūs lūgt vairāk analizēt ne jau gūtos panākumus, bet problēmas un ieteikt to risinājuma variantus. Tas atbildīs mūsu partijas XXVII kongresa garam, tām prasībām, kuras mums izvirzīja PSKP CK 1986. gada jūnija Plēnums. Lūdzu izteikties! Kurš pirmais?

— Atļaujiet man, — vārdu lūdz Jānis Cīrulis. Viņš strādā specializētajā pārvietojamajā mehanizētajā kolonnā par galveno mehāniķi, ir partijas biedrs, veic audzināšanas darbu padoto vidū, kā arī politinformatora pienākumus.

Klausītājs visaptveroši un zinoši runā par PSKP CK 1986. gada jūnija Plēnuma rezultātiem, par valsts sociāli ekonomiskās attīstības paātrināšanas un zinātniski tehniskās pārkārtošanas uzdevumiem. Pēc tam saka:

— Gribu sīkāk paanalizēt mūsu transporta problēmas. Līvānu mājiņas tagad ceļ visā republikā, bet uz objektiem ir jānogādā tehnika, materiāli, darbaspēks. Pie tam savlaicīgi un plānotajos apjomos. Un cilvēki ir mūsu galvenās rūpes. Bet kā mēs viņus pārvadājam? Autobusu nepietiek, tie nav ērti, sēdvietas ir cietas, un tāpēc jau pēc divām trim tāda brauciena stundām cilvēkiem darbs vairs nav prātā: kaut tikai ātrāk varētu sagaidīt vakaru un atpūsties no ceļa. Tālāk — mehanizācijas jautājumi. Nepietiek autokrānu, šīferi jaunceļamo māju jumtiem padodam bez jebkādām mehāniskām ietaisēm. Izmantot šim nolūkam celtņus ir ļoti neizdevīgi, jo tas pārāk dārgi izmaksā.

Propagandists:

— Nu, lūk, es iesaku jums par šiem jautājumiem runāt kārtējā partijas sapulcē. Bet es pats, kā propagandists, runāšu par tām problēmām, kuras rodas starp mūsu kombinātu un Latvijas stapkolhozu celtniecības organizāciju republikāniskās apvienības attiecīgajiem dienestiem.

Vārdu lūdz Konrāds Bogomoļecs, specializētās pārvietojamās mehanizētās kolonnas inženieris komplektētājs:

— Turpinot Jāņa Cīruļa aizsākto domu, es teiksu, ka darba laika zudumi Līvānu mājiņu montāžā pie mums, neskatoties uz pārkārtošanos, ir nevis samazinājušies, bet pat palielinājušies. Lūk, piemēri. Mēs paši varētu gatavot pamatus Līvānu mājiņām, visu nulles ciklu, arī komunikācijas un visu pārējo. Bet mēs neesam apgādāti ar zemes rokamo un citu tam nepieciešamo tehniku. Vēl viena problēma — transports. Mēs to arendējam, bet grafikus pieskaņojam un saskaņojam. Sen laiks šo jautājumu atrisināt organizatoriski, tas ir, centralizēt mašīnas savās rokās. Tāpat kā savā laikā mūsu pārziņā nodeva nepieciešamos degvielas un smērvielu materiālu fondus.

Propagandists:

— Jūs pareizi uzstādījāt jautājumu par lielajiem laika zudumiem sakarā ar to, ka pārvietojamā mehanizētā kolonna arendē transporta līdzekļus. Būtu daudz efektīvāk, ja šo dienestu nodotu vienās rokās. Šos jautājumus jau izskata un apspriež augstākstāvošās instancēs.

— Atļaujiet man izteikties, — vārdu lūdz kravas automašīnas vadītājs Viktors Lisins. — Divpadsmitā piecgade — zinātniski tehniskā progresa piecgade. Bet kas pie mums notiek noliktavās? Gandrīz visur roku darbs: pašiem nākas pārcilāt gan tapetes, gan izlietnes. Vārdu sakot, visas santehniskās un elektrotehniskās ierīces. Taisnība, noliktavas pārzine Natālija Vilkāja sarunā ar mani reiz iebilda, ka detaļas katrām piecām Līvānu mājiņām tiek iekrautas ar konteineriem. Lai nu tā būtu. Bet tas taču ir tikai kādi 10 — 12 procenti no kopapjoma, tāpēc ka mājas, kā likums, netiek ideāli montētas pēc kāda izgudrotā varianta — «pa piecām». Atsevišķi eksperimentālā māju būves kombināta ražošanas un tehniskās komplektācijas pārvaldes vadītāji apgalvo, ka šoferiem ir atļauts pārnēsāt līdz 50 kilogramiem smagu kravu, tad lai arī nēsā un, kā saka, pārstiepjas. Kur tad te zinātniski tehniskais progress? Vadītājs uz saviem pleciem kravas nepārnēsā, aiz objektīvām «grūtībām» un problēmām viņš slēpj savu neizdarību noliktavas darbu mehanizācijā un automatizācijā.

Pilnīgi piekrītot Viktora Lisina, grāmatveža Eduarda Liepiņa un citu klausītāju domām, Vitolds Saiters runā par nepieciešamību katram būt aktīvākam cīņā par jauno, par to, ka jaunais pats no sevis nenāk. Viņš ar satraukumu, nosaucot skaitļus, analizē nepārdomāto plānošanu Līvānu mājiņu montāžā.

Pirmkārt, uzsver propagandists, kad celtniecības laukumā tiek montētas viena vai divas tādas mājas, tas rada lielus zaudējumus. Bet tieši šāda parādība pēdējā laikā ir kļuvusi gandrīz vai par parastu lietu. Otrkārt, Latvijas starpkolhozu celtniecības organizāciju republikāniskā apvienība ik gadus nez kāpēc plāno Līvānu māju montāžu lielākos apjomos un naudas izteiksmē nekā māju apdari un to sanitāri tehnisko nodrošināšanu. Bet specializētā pārvietojamā mehanizētā kolonna neko neiegūst, kamēr nenodod objektu «ar visu atslēgu». Lūk, te arī rodas disproporcijas. Tāpēc propagandists un klausītāji nolēma izstrādāt šo problēmu risināšanas ekonomisku pamatojumu un nosūtīt to Latvijas starpkolhozu celtniecības organizāciju republikāniskajai apvienībai.

Noslēdzot semināra nodarbības, propagandists ieteica klausītājiem uzstāties par šīm tēmām brigādēs, iecirknos, savos kolektīvos. Bet viņu ieteikumi atradīs savu otro dzīvi Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta, specializētās pārvietojamās mehanizētās kolonnas, kā arī citu organizāciju un resoru attiecīgo dienestu un nodaļu organizatoriskajos un tehniskajos lēmumos. Tieši efektivitāti arī prasa no mums divpadsmitā piecgade — paātrinājuma un pārkārtošanās piecgade.

Z. BURIJS

Sekmīgi strādā agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» Preiļu linu fabrikas kolektīvs. Desmit mēnešos produkcijas realizācijas plāns izpildīts par 101,6 procentiem. Darba ražīgums celies par 1,6 procentiem. Labākā — Valentīnas Terentjevas vadītā trešā maiņa.

ATTĒLOS:

— trešās maiņas plūsmas līnijas operatore A. Ļeonova;

— brigadiere A. Lukjanova, strādnieces M. Bolšaka, A. Vaņkova un H. Mežajeva.

J. SALNAVIEŠA foto

Iedarbība

„Foto apsūdz"

Sī gada 28. oktobrī publicējām kritisku materiālu par to, ka Dzeržinska kolhozā minerālmēslu noliktava (pie Skuteļiem) nav pienācīgi sakārtota.

Redakcija saņēmusi kolhoza valdes priekšsēdētāja P. ELSTA parakstītu informāciju. Tajā sacīts:

«Laikrakstā «Ļenina Karogs» ievietotais kritiskais materiāls izskatīts kolhoza valdes sēdē. Minerālmēslu noliktavas pārzinei Annai Vjaksei izteikts aizrādījums un uzdots gādāt par noliktavas sakārtošanu.

Piezīme: minētajai noliktavai durvis jau ir sakārtotas un aizslēgtas.»

„Kad sirdsapziņa... „iesnaudusies""

Sī gada 4. septembrī mūsu laikrakstā bija ievietots kritisks materiāls «Kad sirdsapziņa ...«iesnaudusies»», kurā bija runa par darba disciplīnas pārkāpumiem Suvorova kolhozā.

Kritiskais materiāls apspriests ražošanas sapulcē, kurā piedalījās saimniecības speciālisti. Lai izvairītos no pārpratumiem darba apmaksā, par ko rakstīja avīze, sevišķa uzmanība tika pievērsta pareizai darba uzdevumu sastādīšanai, algas saņemšanai. Ik mēnesi sasaucam kopā kolhoza lopkopjus, apspriežam aizvadītā mēneša darba un sociālistiskās sacensības rezultātus. Pagaidām mūs neapmierina tas, ka pārkāpēji neierodas uz šīm sapulcēm. Šie cilvēki apzinās savu vainu, zina, ka kolektīvs viņus nosodīs un pateiks taisnību acīs, tāpēc arī neapmeklē sapulces. Būdami fermās, speciālisti un vadītāji atkal un atkal atgriežas pie šiem jautājumiem. Ar lopkopjiem ir notikusi pārruna «Es un mans kolektīvs».

Biedru tiesa izskatīja rakstā minētā mehanizatora P. Strukova lietu un uzlika sodu 30 rubļu apmērā.

Cīņā par disciplīnas un kārtības nostiprināšanu liela loma ir atklātībai. Šajā nolūkā izmantojam «Komjaunatnes starmeti», stendu «Zūpībai — nē!» un «Tautas kontroles lapiņas».

Regulāri rīkojam brigāžu sapulces, kurās disciplīnas pārkāpēji atskaitās brigādes padomes priekšā. Tā pieņem lēmumu un ieteic kolhoza valdei pielietot tos vai citus soda mērus.

Plānojam ar 1987. gadu visam kolhoza kolektīvam noteikt vienoto darbuzņēmumu, plašāk pielietosim Likumu par darba kolektīviem.

G. KRASOVSKIS,
Suvorova kolhoza priekšsēdētājs

K. ZABALUJEVA,
partijas pirmorganizācijas sekretāre

„Vēlreiz par sarkano gaili"

Sī gada 2. oktobra numurā rakstījām par iemesliem, kuru dēļ mūsu rajonā samērā bieži izceļas ugunsgrēki. Uz kritiku atbild Preiļu rajona dzīvokļu saimniecības pārvaldes priekšnieka vietas izpildītājs I. DEŅKOVSKIS.

«1984. gada 1. aprīlī rajona dzīvokļu saimniecības pārvalde noslēdza līgumu ar Preiļu rajona brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrību par to, ka BUB meistari regulāri iztīrīs māju dūmvadus. Šis līgums ir spēkā arī šobrīd. Taču rajona BUB rīcībā nav pietiekami daudz šī darba strādnieku, tāpēc dūmvadu tīrīšana notiek neregulāri.

Elektrības vadu pilnīgu nomaiņu izdarām kapitālremontu laikā. Gadā kapitāli izremontējam 8 līdz 10 mājas.

Apspriežot publikāciju dzīvokļu saimniecības pārvaldes darbinieku ražošanas sapulcē, meistariem uzdots uzmanīgāk sekot, lai elektrības vadu profilaktiskie remonti būtu izdarīti laikā un kvalitatīvi.

Aglonas ciematā Cirīša ielā 8 esošajā mājā izdarīts tikai pats nepieciešamākais remonts, taču jau 1987. gada I ceturksnī te jāsākas kapitālajam remontam. Visa nepieciešamā dokumentācija jau izgatavota, minētie darbi ieklauti Preiļu remontu un celtniecības pārvaldes 1987. gada plānā.»

„Tiem, kam septiņpadsmit un vairāk"

Ar šādu virsrakstu laikrakstā publicējām kritisku materiālu, kurā par neatsaucību uz sportošanu kritizējām Preiļu sakaru mezgla fizkolektīvu un komjaunatnes pirmorganizāciju. Laikrakstam atbild Preiļu sakaru mezgla fizkolektīva priekšsēdētāja M. VILCĀNE.

«Kritika apspriesta komjaunatnes pirmorganizācijas komitejas sēdē. Komjaunieši, kuri nepiedalās krosa sacensībās, brīdināti. Neapmierinošais sporta darbs fizkolektīvā tiks analizēts sakaru mezgla komjaunatnes pirmorganizācijas sapulcē.»

Pretsparu bezstrādes ienākumiem!

Slāpes, kas rada nepatikšanas

Strādāt sabiedriski derīgu darbu ir katra darba spējīga sociālistiskās sabiedrības locekļa konstitucionāls pienākums. Darbs ir līdzeklis visu materiālo vērtību radīšanai. Mūsu valstī ir nodrošināti apstākļi strādāt savām spējām un kvalifikācijai atbilstošu darbu. Bet ne katrs šo konstitucionālo pienākumu izpilda. Ir cilvēki, kuriem izveidojusies tieksme nepieciešamās materiālās vērtības iegūt nestrādājot. Lielāko sava laika daļu viņi pavada dikdienībā un pie alkoholisko dzērienu pudelēm, kuru iegādei līdzekļus gūst no bezstrādes ienākumiem. Un daudzreiz gadās, ka pārmērīga alkohola lietošana rada pastiprinātu tieksmi gūt dažādus labumus, lai būtu par ko iegādāties kārtējo pudeli.

Viens no bezstrādes ienākumu iegūšanas veidiem ir gan sabiedriskās, gan pilsoņu personīgās mantas izlaupīšana. Par to liecina arī daudzās kriminālliietas, kas izskatītas Preiļu rajona tautas tiesā.

1986. gada 27. augustā rajona tautas tiesā tika izskatīta kriminālliieta apsūdzībā pret Sergeju Sergejevu-Kaļinovu, kurš šī gada 5. jūnijā Līvānu stikla fabrikas teritorijā, būdams dzērumā, no automašīnas, kurā iekrāva šķirnes traukus, lai tos aizvestu uz Rīgu pārdošanai, nozaga kārbu ar 36 glāzēm. Tādējādi Līvānu stikla fabrikai tika nodarīts materiālais zaudējums par 64 rubļiem 80 kapeikām. Nozagtās glāzes Sergejevs-Kaļinovs atdeva Robertam Bulmeisteram, lai tas preci pārdotu. Tā arī bija, Bulmeisters glāzes pārdeva un par iegūto naudu nopirka divas pudeles degvīna, kuru tad abi kopā izdzēra. Par zādzību Sergejevam-Kaļinovam bija jāsniedz paskaidrojumi Preiļu rajona tautas tiesai.

9. septembrī tika izskatīta kriminālliieta apsūdzībā pret Robertu Bulmeisteru, kurš šī gada 5. jūnijā kopā ar Juri Vildi no autoizkrāvēja (pa ceļam no noliktavas uz matraču izgatavošanas cehu) nozaga vienu ķīpu matraču auduma. Pēc Bulmeistera lūguma Vilde audumu aizveda un noslēpa Līvānu stikla fabrikas teritorijā. Pēc tam Bulmeisters kopā ar Vladimiru Artemjevu un Pēteri Volkovu nozagto audumu, kura vērtība bija 562 rubļi un 65 kapeikas, pārdeva dažādiem Līvānu pilsētas iedzīvotājiem. Naudu, protams, izlietoja alkoholisko dzērienu iegādei.

Par valsts mantas zādzību Roberts Bulmeisters ir saukts pie kriminālatbildības, bet Juris Vilde, Vladimirs Artemjevs un Pēteris Volkovs sniedza paskaidrojumus Līvānu stikla fabrikas biedru tiesai.

Bet ir arī tādi cilvēki, kuri sabiedriski derīgu darbu vispār nestrādā, bet bezstrādes ienākumus gūst, izlaupot valsts vai sabiedrisko mantu. 21. oktobrī rajona tautas tiesa izskatīja kriminālliietu apsūdzībā pret Saveliju Dmitrijevu, kurš šī gada 17. augustā ap pusnakti no Suvorova kolhozam piederoša bišu stropa nozaga četrus rāmīšus ar medu. Līdz ar to viņš daļēji iznīcināja bišu saimi un nodarīja kolhozam zaudējumus par 79 rubļiem un 10 kapeikām. Dmitrijevs sabiedriski derīgu darbu nestrādāja un pārkāpumu izdarīja, būdams alkohola reibumā.

Leons Jančevskis gribēja noklāt savas mājas pagalmu ar dzelzsbetona plāksnēm. Sī gada 8. maija pēcpusdienā viņš kravas automašīnā, kuru pats vadīja, sakrāva Aglonas ciemā esošā būvobjektā četrdesmit dzelzsbetona plāksnes 177 rubļu un 60 kapeiku vērtībā, aizveda tās uz savām mājām. Arī Jančevskim bija jāsniedz paskaidrojumi rajona tautas tiesai un nozagtā manta jāatdod Preiļu 21. pārvietojamajai mehanizētajai kolonnai.

Visbēdīgākais ir tas, ka šādu un līdzīgu gadījumu nav mazums. Nobeigumā nedaudzus vārdus par tiem, kuri iegādājas dažādas mantas par cenu, kas ir ievērojami zemāka par to īsteno vērtību. Jau šis fakts vien norāda, ka pārdodamā lieta ir iegūta nelikumīgā ceļā. Zagtu mantu uzpircējiem to vajadzētu saprast. Visbeidzot viniem der zināt arī to, ka par zagtu mantu uzpirkšanu draud kriminālatbildība.

A. LOGINS.
Preiļu rajona prokurora palīgs, tieslietu padomnieks

SPORTS — SPORTS — SPORTS — SPORTS

Par godu svētkiem

Uzpostajās Preiļu ielās tūdaļ pēc Oktobra svētku demonstrācijas pulcējās sportisti, lai piedalītos ielu stafetes skrējienos. Visatsaucīgākie skrējēji — Preiļu 1. un 2. vidusskolās, bērnudārzos Nr. 1 un «Pasaciņa». Arī šoreiz ielu stafetes skrējiena dalībnieki bija «Krasnij Oktjabrj» fizkolektīvs, kuru vada Jānis Belousovs.

Ielu stafete reizē jāuzskata arī par vieglatlētikas sezonas noslēguma sacensībām. Vislabāk tajā veicās un Preiļu pilsētas izpildkomitejas balvas saņēma bērnudārza Nr. 1 audzēkņi un viņu vecāki. Starp 2. — 8. klasēm uzvarēja Preiļu 2. vidusskolas komanda, bet vidusskolu un pieaugušo komandu konkurencē — Preiļu 1. vidusskolas skrējēji.

Vienlaikus notika ātrspēles turnīrs dambretē. Spēlētājiem un viņu līdzjutējiem durvis viesmīlīgi vēra kinoteātris «Ezerzeme». Par uzvarētājiem kļuva R. Kočkers, V. Skrimblis un N. Džurinskis. Labu spēlētprasmi parādīja Preiļu 1. vidusskolas jaunais dambretists M. Vucāns.

A. IĻJINA

Orientieristu sacensībās

Ar katrām organizētajām sacensībām masveidīgāki kļūst rajona tūristu kluba orientēšanās sporta sekcijas sarīkojumi.

Oktobra svētku priekšvakarā aizvadītās sacensības sapulcināja 261 dalībnieku no Aizkalnes, Rožupes astoņgadīgajām skolām, Aglonas, Rudzētu vidusskolām, Preiļu 2. vidusskolas, kā arī citus tūrisma entuziastus. Dovales ezera apkaimē, kur sacensības orientēšanās sportā saņēmušas pastāvīgu «pierakstu», veiksmīgākie bija J. Jēkabsons, I. Greiža, V. Lozda, L. Placinska, B. Kalniņa, A. Bivbans un citi.

A. VELDRE

Turnīrs šahā noslēdzies

Līvānu stikla fabrikas fizkolektīvs bija atbildīgs par pilsētas šaha čempionāta organizēšanu un norisi. Tas vienlaikus bija kvalifikācijas turnīrs, lai noskaidrotu finālistus sacensībām, kas notiek Līvānu un Preiļu pilsētu sacensības ietvaros.

Par pilsētas čempionu šahā, savācot visus iespējamos piecpadsmit punktus, kļuva būvmateriālu un konstrukciju kombināta šahists Vladislavs Lavrenovičs. Tālākajās vietās ierindojās Vladimirs Oleksenko (12 punkti), Vasilijs Leičs, Jānis Rudzāts (11 punkti). Labāks koeficients bija V. Leičam. Gunārs Mīkulis savāca 9,5 punktus un Visvaldis Gercāns — 9 punktus. Atzīstami cīnījās arī sporta veterāns Vladimirs Žukovs un Jānis Arkāns.

E. KOVAĻOVS,
sacensību galvenais tiesnesis

No preiliešiem pilsētas šaha čempionātā un kvalifikācijas turnīrā tika gaidīta lielāka atsaucība, jo sacensības uzsāka desmit, bet beidza tikai astoņi spēlētāji.

Finālsacensībās ar Līvānu šahistiem tiksies Vladimirs Paradniks, Voldemārs Kokins, Boriss Steinbergs, Vilis Skrimblis, Aleksandrs Gruzdovs, Anatolijs Babčuks. Uz sacensībām pošas arī šahistes.

V. SKRIMBLE

Vēstulēm jāatbilst formātam

Presē, pa radio un televīziju ne vienreiz vien ir ziņots, ka pasta sūtījumi jānoformē pareizi. Tagad, kad sūtījumus šķiro tehnika, svarīgi ir uzrakstīt indeksu (vēstules bez adresāta un sūtītāja apkalpotājas sakaru nodaļas indeksa no organizācijām, iestādēm un uzņēmumiem netiks pieņemtas; ja tomēr iemetīsiet pasta kastītē, tās nogādās atpakaļ sūtītājam).

Atgādinām, ka vēstules aploksnes standartizmērs ir 114x162 milimetri, pastkartes — 105x148 milimetri. Dokumentu sūtīšanai ir lielāka izmēra standartaploksnes: 162x229 milimetri un 229x324 milimetri (attiecīgi divas un četras reizes lielākas).

Izziņas par indeksiem sniedz pa telefonu 22444.

Lūdzam visas saimniecības, uzņēmumus, iestādes un organizācijas pasta sūtījumus marķēt ar spiedogu, kurā norādīts jūsu sakaru nodaļas indekss. (Ja spiedogā šādas norādes nav, vajag pasūtīt jaunu.)

Adresāta pasta nodaļas indeksu rakstiet akurāti (lai sūtījums nekavējas). Informējam, ka automāts šķiro vēstules, kuru biezums nav lielāks par trim milimetriem. Biezākus sūtījumus šķiro ar rokām, tāpēc tie ceļā var aizkavēties ilgāk.

T. ROMANOVSKA,
Preiļu sakaru mezgla instruktore

SPORTS — SPORTS

Veselībai un možumam

4. novembrī — sporta un veselības dienā — Cīrīša ezera krastā sportoja «Drošie, veiklie, stiprie». Vienlaikus — arī darbošanās vairākos nosacītos sektoros: stafešu nodaļā, skrējiens šķēršļotā apvidū, «pīļu medības», rotaļu sektorā, futbola laukumā un visbeidzot — pie ugunskura. Vai tad varēja nestartēt kopā ar klasi jauna audzinātāja, ja futbola sacensības tiesā skolotāja, kuras matos iezadzies sidrabs?

Allaž ir svarīgi, kāda attieksme skolas administrācijai, sabiedrisko organizāciju pārstāvjiem. Mūsu sporta dienā gandrīz visu laiku ar hronometru rokā bija skolas partijas pirmorganizācijas sekretāre. Varbūt tieši tāpēc arī pārējie pedagogi uz darbošanos nebija skubināmi. Jo ir taču neērti par savu kūtrumu.

Savlaicīgi tika padomāts par to, lai skolēni ar dažādām fiziskām dotībām neizjustu atšķirību. Vidējā un vecākajā vecuma grupā veiklības stafetēs bija jāparāda atjautība un racionalitāte, izveicība un kolektīva domāšanas spēja. Bet spēcīgākie varēja dot savu artavu virves vilkšanas sacensībās. Futbolā starp klašu komandām iekļāvās gan zēni, gan meitenes. Jo ne jau spēles mākas demonstrēšana bija galvenais. Galvenais, ka 20 — 30 minūtes jaunieši atradās kustībā, sagādāja jautrus brīžus sev un līdzjutējiem.

Veselības un sporta dienā organizējām draudzības spēli basketbolā ar Aglonas internātskolas skolēniem.

To, ka šī diena mūsu skolā ienesusi kvēlojošu sporta dzirksti, nu varam apliecināt droši. Ka to organizē un vada — par to izjūt gandarījumu viss skolēnu un pedagogu kolektīvs.

Atklāšanas un noslēguma parādes, apbalvojumi, izskaņā organizētais atpūtas vakars par aizvadīto sporta un veselības dienu ir atstājis svētku noskaņu.

M. CAKULE,
Aglonas vidusskolas skolotāja

Pirmās spēles republikas čempionātā

Republikas čempionāta «B» grupā pirmās divas spēku pārbaudes aizvadīja Līvānu pilsētas [illegible] basketbola izlases komanda. Arī šo komandu sacensībās vada un ikdienā trenē Nikolajs Romaņenko. Ja iepriekšējos gados komandas rūpes uz saviem pleciem bija uzņēmies Līvānu stikla fabrikas kolektīvs, tad šosezon basketbolistus savā aizgādniecībā ņems Līvānu eksperimentālā bioķīmiskā rūpnīca. Šī sadarbība ar bioķīmiķiem saprotama, jo uzņēmums komandai spēj nodrošināt atbilstošus apstākļus treniņiem.

Čempionāta «B» grupā ir aizvadītas divas spēles — ar Rūjienas «Virķēnu» komandu un Cēsu 8. PMK basketbolistiem. «Virķēnus» līvānieši pieveica ar rezultātu 90:82, cēsiniekiem zaudēja — 106:111.

Jāuzteic trenera Nikolaja Romaņenko rezultatīvā spēle. Savas komandas pūrā viņš savāca 120 punktus. Veiksmīgi spēlēja Aivars Putāns, Andris Čevers, Vjačeslavs Šešolins, Viktors Viļovs. Komandas sastāvā šosezon vēl ir I. Gromovs, J. Iesalnieks, V. Podrobovs, O. Kaulakans, L. Solopa, G. Endzelis, U. Skreivers.

A. IĻJINA

Reklāma * Sludinājumi * Līdzjūtības

KO VAR PAGATAVOT NO SACIETĒJUŠAS MAIZES?

Firmas «noslēpumos» dalās Rīgas sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu labākie pavāri un konditori.

Baltmaizes šnicele

8 šķēles baltmaizes, 100 g siera, 2 olas, 3/5 glāzes piena, 2 nepilnas ēdamkarotes miltu, 50 g rīvmaizes, sāls pēc garšas.

Baltmaizei norīvē garozu, sagriež šķēlēs (pa 2 porcijā). Sieru sarīvē, sajauc ar margarīnu. Šo masu ziež uz vienas baltmaizes šķēles, pārliek ar otru, apmērcē pienā, miltos, sakultā olā, rīvmaizē, apcep taukos, tad apbrūnina karstā cepeškrāsnī.

Rupjmaizes salāti

Pabriedušu rupjmaizi sagriež kubiņos, pievieno tikpat daudz ābolu, pēc garšas pieliek sāli un visu sajauc ar krējumu. Klāt var likt arī nedaudz vārītu rīvētu seleriju.

Saldais rupjmaizes kārtojums

Nobriedušu rupjmaizi sarīvē uz smalkas rīves, nelielā sviesta daudzumā izkarsē pannā, pēc garšas pievieno cukuru un kanēli. Porciju traukā kārtām liek uzkarsēto rupjmaizi un saldo biezpiena masu (150 g samalta biezpiena sajauc ar 50 g cukura, 1 olu, sarīvētu citrona miziņu, sauju rozīņu, visu labi samaisa). Pasniedz ar pienu vai dzērveņu mērci.

TAUPĪGA NAMAMĀTE NEIZNIEKOS NE GABALIŅU MAIZES? VAI TĀ DARĀT ARĪ JŪS?

Latvijas reklāmas aģentūra

TV Viļņa

18. novembris. 9.00 — «Panorāma». 9.35 — Ceļi. Mašīnas. Cilvēki. 10.00 — TV skolēniem. Mūsu valoda. 10.30 — «Mācieties runāt angliski». 11.00 — Dokumentālā filma. 11.30 — TV žurnāls «Mūzika». 12.30 — Mākslas filma «Trešā nebūs», 2. sēr. 13.30 un 18.00 — Ziņas. 18.10 — Populārzinātniskā filma. 18.30 — TV skolēniem. 19.00 — Ilūzijas par ārstniecisko enerģiju. 19.30 — Koncerts. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — «Labu nakti, mazuļi!» 21.00 — «Laiks». 21.45 — Teātra uzvedums «Dons Žuāns». 23.25 — Ziņas.

19. novembris. 9.00 — «Panorāma». 9.35 — Koncertfilma. 10.00 — TV skolēniem. 11.30 — Mākslas filma «Septiņas laimīgās notis», 1. sērija. 12.35 — Populārzinātniskā filma. 13.05 un 18.00 — Ziņas. 18.10 — Operas solistu koncerts. 18.35 — Jaunais, efektīvais, progresīvais. 19.05 — Ziņas. 19.10 — Raķešu karaspēka un artilērijas diena. 19.25 — Koncerts. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — «Labu nakti, mazuļi!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — Mākslas filma «31. nodaļas bojā eja», 1. sērija. 22.45 — Ziņas.

20. novembris. 9.00 — «Panorāma». 9.35 — Dokumentālā filma. 10.00 — TV skolēniem. 10.30 — Koncertfilma. 11.00 — Mākslas filma «Septiņas laimīgās notis», 2. sērija. 12.05 — Populārzinātniskā filma. 12.25 un 18.00 — Ziņas. 18.10 — Koncerts. 18.45 — Ziņas. 18.50 — Daba un mēs. 19.20 — TV un radio pasts. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — «Labu nakti, mazuļi!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Mākslas filma «31. nodaļas bojā eja», 2. sērija. 22.50 — Ziņas.

KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU VADITĀJU IEVĒRĪBAI

Latvijas PSR Valsts Agrorūpnieciskā komiteja līdz piedalīties lauksaimniecības tehnikas un citu preču gadatirgū, kas notiks 1986. gada 20. novembrī Jelgavas rajona ražošanas apvienības teritorijā, Jelgavā, Aviācijas ielā. Darba laiks no plkst. 11.00 līdz 17.00.

PĀRDOD dzīvojamo māju un saimniecības ēkas 2 km no Jēkabpils, «Zīlānos». Tuvākas ziņas Preiļos, Košukova ielā 5, dz. 2. Zvanīt 21957 līdz plkst. 14.00, otrajā nedēļā pēc plkst. 15.00.

LĒTI PĀRDOD automašīnu ZAZ-968. Zvanīt vakaros 21193.

Tu, mīļā māt, nu projām aizej klusi
Tai ceļā pēdējā, no kura nepārnāk.
(M. Bārbale)

Dalām bēdu smagumu ar Arnoldu Bulmeistaru, MĀTI uz kapu kalniņu izvadot.

Līvānu iecirkņa apdrošināšanas inspekcijas kolektīvs

Lēks saulīte citu rītu
Druvas, silus apraudzīt.
Tu gulēsi mūža miegu
Baltos smilšu palagos.
(T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību piederīgajiem sakarā ar ĢERTRŪDES PRIZEVOITES nāvi.

M. Gorkija kolhoza valde

Paliks dzīvības vidū tavs darbīgais gājums,
Jo tik auglīgu mūžu jau neizdzēš riets.
Un caur kokiem un bērniem būs turpinājums,
Tēt, tai saulainai gaitai, kuru beidzis tu iet.
(K. Apškrūma)

Izsakām dziļu, izjustu līdzjūtību Albertam Dambītim, TĒVU pēdējā gaitā izvadot.

Padomju saimniecības «Rudzāti» administrācija un arodkomiteja

Kā senāk ziedēs rožu krūms aiz loga,
Kā senāk smaržos baltais āboliņš.
Tik sētas vārtos sagaidīt vairs nenāks
Un savu roku nesniegs pretim tēvs.
(J. Rūsiņš)

Izsakām vissirsnīgāko līdzjūtību Pēterim Dambītim, TĒVU uz smiltāju izvadot.

«Lauktehnikas» rajona apvienības autotransporta nodaļas kolektīvs

Viss nepazūd, kad, tēti, kapu kalnā,
Pār tevi vēsas smilšu saujas krīt.
Vēl paliek siltums, ko tu dzīvē devi,
Un kaut kur dziļi sirdī sāpes mīt.
(A. Auziņš)

Izsakām dziļu līdzjūtību Albertam Dambītim sakarā ar TĒVA nāvi.

Padomju saimniecības «Rudzāti» šoferu kolektīvs

Nespēji pateikt atvadu vārdus
Pat biedriem, kas strādāja līdz.
Daudz vēl gribēji paspēt un veikt,
Bet paliks vien tas, kas padarīts.
(A. Drēziņš)

Kad vējš pāri kapu smiltājam aiznes pēdējos atvadu vārdus, skumju brīdī esam kopā ar PĒTERA BOGDANOVA piederīgajiem, viņu uz kapu kalniņu izvadot.

Padomju saimniecības «Rudzāti» administrācija un arodkomiteja

Atnāc, tēt, pa aizsnigušiem ceļiem,
Atnāc rāt vai labus vārdus teikt.
Ļauj kaut mirkli tavu glāstu sajust,
Kaut vai sapnos vēlreiz kopā būt.
(Z. Purvs)

Kad uz mūžu apklususi TĒVA balss, dalām sāpju smagumu ar darba biedreni Zentu Bogdanovu un piederīgajiem, TĒVU uz kapu kalnu izvadot.

Padomju saimniecības «Rudzāti» zootehniķu kolektīvs

Darba skaņa visu mūžu
Pavadīja dienas baltas, —
Siltu sirdi, labu vārdu
Atstāju virs zemes saltas.
(M. Losberga)

Kad rudens vējos apklust mīļā balss, esam kopā ar Bogdanovu ģimeni, VIRU un TĒVU uz smiltāju izvadot.

Padomju saimniecības «Rudzāti» Borovkas kompleksa kolektīvs

Norimušas tēva mīļās rokas,
Mūžīgs miers pār viņa seju klāts.
Tomēr bērnos tālāk vienmēr dzīvos
Nemirstīgs tā darbs un mīlas stāsts.
(Z. Purvs)

Izsakām dziļu līdzjūtību Viktorijai Ciganovičai un Leontīnai Pauniņai, TĒVU uz smiltāju izvadot.

Līvānu gāzes saimniecības kolektīvs

Uzmanīgi lietojiet elektriskās sildāmierīces!

Elektrisko sildāmierīču neuzmanīgas lietošanas rezultātā šogad jau notikuši 98 ugunsgrēki.

Zaudējumi pārsniedz 110 tūkstoš rubļu.

NENOVIETOJIET ELEKTRISKOS SILDĪTĀJUS VIEGLI DEGOŠU PRIEKŠMETU TUVUMĀ!

Aizejot neaizmirstiet tos izslēgt.

LPSR Iekšlietu ministrijas Ugunsdzēsības pārvalde

LPSR Brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrības Centrālā padome

Redaktora v. P. PĪZELIS

Laikraksts «Ļeņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TĀLRUŅI: redaktoram — 22059, redaktora vietniecei izdevumam krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, redaktora vietniekam, lauksaimniecības un partijas dzīves nodaļām — 21996, rūpniecības un celtniecības nodaļai — 21759, vēstuļu, sabiedrisko organizāciju un skolu dzīves nodaļai — 22203, informācijas nodaļai — 21769, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uzziņām par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13404 eks. (latv. val., 9642 eks. krievu val. 3 762 eks.).

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400. Daugavpilī, Valkas ielā 1.

Indekss 68169

1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums. Pas. 1399.